

V Klubu na [Toulcově dvoře](#) to ve středu 7.12.2005 vypadalo, že kapela bude hrát na diváky přesilovku. Začátek v sedm hodin večer byl prostě pro mnohé posluchače folkové kapely Petřín příliš brzo a zdálo se, že ani akademická čtvrt hodinka nebude stačit na obrácení poměru sil.

Kapelu **Petrín** jste mohli zaznamenat již na konci osmdesátých let, kdy vznikla, pod názvem Masáž. Tehdy to bylo vícenástrojové těleso a jak jsem se dozvěděl od zpěvačky Katky Kellerové, byla to prý tvrdší hudba než dnes. S Katkou Petřín dále tvoří její manžel Martin Keller hrající na kytaru, a baskytarista Petr Čabara. Jako host vystoupil na elektrickou sólovou kytaru Zoran Šuto (rocková kapela Zoki band), nebo na bonga Jane Sweetman. Na tomto postu se střídali i sami diváci, čímž se koncert stal mírně interaktivním.

S první písní byla smůla prolomena a do sálu začali cestu sídlištním bludištěm, kde se Toulcův dvůr nalézá, nacházet posluchači. S druhou písní *Stará paní* už přesilovku hrálo publikum a já začal hodnotit a přemítat zvuk této formace. Zařadil jsem je někde mezi liberecký Jarret, to pro hlas, způsob zpívání a gestikulaci rukou zpěvačky Katky, a pražské trio Šantré, s kterými mají společný nejen způsob stavění kytarových aranží a baskytarové podklady, ale i fakt, že obě tělesa jsou v základních sestavách tria o stejném nástrojovém složení. Další podobnost se Šantré bych našel i v oblíbě zpívat těžko uchopitelné texty, čehož se dá dosáhnout dostatečným použitím básnických metafor. Petřín staví na abstraktnosti ab absolutum, která se při prvním poslechu může sice zdát nesrozumitelná, ale v konečném důsledku dodává jejich hudbě jakousi snovou atmosféru. Písněmi prostupuje klid, a byť jsou v rychlejším tempu, máte pocit, že letíte mezihvězdným prostorem v absolutním tichu k dokonalému uklidnění, což se v dnešní době plné spěchu docela hodí.

Za texty Petřínu stojí Katka Kellerová a za hudbou její manžel Martin. Některé písně zní veseleji, či optimisticky, ale nikdy ne humorně, což mi nevadilo (například v písni *Chodím se toulat rájem*).

S písní *Nocí* dokázali dokonale vystihnout můj pocit z této tmavé části dne. Metaforičnost se ve mě smísila s emocemi, které bych přirovnal k zamilovanosti. S písní

Lípa

, která je trochu rychlejší na kytarách, jsem očekával i rychlejší tempo ve zpěvu, ale ten se nesl malinko neobvykle nad kytarou i basou a pocitově zpomaloval. V tu konkrétní chvíli mne to překvapilo, ale nerušilo v požitku z poslechu. Z aranžérských perliček poukážu na basovou vyhrávku v písni

Moucha

, kde Petr Čabara napodoboval hmyzí bzukot a náhlé přerušení celé písně, byť jen na okamžik, v mé fantazii rozehrál variaci s plácačkou dostatečně připlácnutou k dřevěné desce konferenčního stolu s tím, že tím pádem někde uprostřed tohoto sendviče cosi muselo

Petrín - snová kapela

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Úterý, 13. prosinec 2005 03:00

zákonitě dobzučet. Celkové hodnocení z mé strany, pokud Vás bude zajímat, jest prosté, Petřín je kapela, která je více než-li zajímavým artiklem k poslechu, jak po stránce aranží, tak i v silné energičnosti, a to mám rád.

A teď už jen pozvánka na další Klubový večer. Pokud Vás zajímá, jaký člověk se skrývá pod jménem **Jakub "Blesk" Moravec**, pak si nenechtejte 14.12.2005 v 19 hodin ujít Hudebně-literární večer tohoto básníka, občasného přispěvatele serveru Folktime.cz a kromě jiného i textaře kapel Appaloosa, Pětník nebo Načas. Dle toho se dají očekávat i hosté. Snad přijdou zazpívat:

Michal "Myšák" Pokorný (ex-Appaloosa),

Tomáš Janoušek

Jan Štoviček

(Appaloosa) a možná ještě jiní další. Sám hostitel má v repertoáru i několik melodramů s výše uvedeným baskytaristou Petřínu

Petrem Čabarou

. Tak přijďte do Klubu na Toulcově dvoře. Doprava je jednoduchá. Pojedete autobusem 177 ze Skalky nebo Opatova do zastávky Chudenická a jste doslova tam.